

Motion till riksdagen 2006/07:Ub383

av **Yvonne Andersson och Inger Davidson (kd)**

Barns och ungdomars psykiska ohälsa

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om barns och ungdomars psykiska ohälsa.

Motivering

Unga människors nyttjande av psykiatri ökar för varje år. Enligt en rapport från Centrum för folkhälsa hade t.ex. 5 % av 18–24 åringarna i Stockholms län varit i kontakt med den landstingsdrivna öppenvården under 2005 och 6 % av 13–17 åringarna hade varit i kontakt med barn- och ungdomspsykiatri¹. Självordstalet i åldersgruppen 15–24 år har heller inte minskat i samma takt som i andra grupper.

Fram till 1997 minskade antalet självmord, men sedan dess har ca 1 500 personer varje år tagit livet av sig. Att unga människor i högre utsträckning återfinns i denna statistik, liksom i statistiken över självmordsförsök, manar särskilt till eftertanke.

När människor endera pressas till omöjliga prestationer av arbetsmarknad och skolor eller inte efterfrågas alls försvagas självkänslan. Även barn och ungdomar känner i högre grad av de ökade kraven som ställs från skolan och omgivningen, och de känner av om deras föräldrar är drabbade av stress med ohälsa till följd. Barn och ungdomar drabbas med andra ord både direkt och indirekt av vuxnas psykiska hälsotillstånd.

¹ Stockholms läns landsting, Centrum för folkhälsa: "Vilka grupper söker vård inom psykiatri? En uppföljning av psykiatrisk vård och beroendevård i SLL 1998–2005" av Christina Dalman och Susanne Wicks.

Fel! Okänt namn på

Utskottet har vid ett antal tillfällen under senare år lämnat tillkännagivande åt regeringen om självmordsprevention. Flera fall där mobbning har lett till självmord eller självmordsförsök har uppmärksammats de senaste åren.

Nationellt centrum för suicidforskning och prevention av psykisk ohälsa (NASP) redovisade i oktober 2003 en undersökning om självmordspreventiva åtgärder i högstadie- och gymnasieskolor i Sverige (Självmordsprevention i skolor i Sverige – hur ser det ut i dag?, rapport nr 1, 2003). I rapporten framkom att beredskapen var dålig både vad gäller att upptäcka och att hjälpa de elever som lider av allvarligt psykisk ohälsa och riskerar att utföra självmordshandlingar.

Sättet att kommunicera kring frågor som rör välmående och hälsa skiljer sig mellan vuxna och barn. Gemensamt är att människor som drabbats av psykisk ohälsa oftast har svårt att uttrycka och tala om vad de känner. En viktig fråga att uppmärksamma i detta fall är hur utbredningen av Internet lett till nya kontaktvägar för framför allt ungdomar. Det förekommer att unga människor diskuterar självmord på nätet och tipsar varandra om olika tillvägagångssätt. Men det förekommer också att de får kontakt med andra som tagit sig ur en motsvarande situation och därmed kan bli hjälpta. I samband med att barns och ungdomars hälsa utreds för att ta fram självmordspreventiva riktlinjer i skolan, bör det sätt som barn och ungdomar kommunicerar på särskilt beaktas. Detta bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 31 oktober 2006

Yvonne Andersson (kd)

Inger Davidson (kd)